

(1) וְזֶה הַסֵּרֶף לְכוֹל עַד־תֵּי שִׁירָאֵל בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים בְּהַאֲסָפָם [לְיַחַד לְהַתְהַלֵּךְ
 עַל פִּי מִשְׁפָּט בְּנֵי צְדוֹק וְאַנְוִשֵׁי בְרִיתְכֶם, אֲשֶׁר סָרוּ מִלְּכַת בְּדֶרֶךְ
 הָעַם, הִמָּה אֲנֹשֵׁי עֲצַתוֹ אֲשֶׁר שָׁמְרוּ בְרִיתוֹ בְּתוֹךְ רִשְׁעָה לְכַפֵּר בְּעַד הָאָרֶץ;
 בְּבוֹאוֹם יִקְהִילוּ אֶת כּוֹל הַבָּאִים מִטֶּרֶף עַד נָשִׁים וְקָרְאוּ בְּאוֹזְנֵיהֶמָּה אֶת
 5 [כֹּל חֻקֵּי הַבְּרִית וְלִהְבִּינֵם בְּכוֹל מִשְׁפְּטֵיהֶמָּה פֶּן יִשְׁגוּ בְּמִשְׁנֹתֶיהֶמָּה:
 וְזֶה הַסֵּרֶף לְכוֹל צְבָאוֹת הָעֵדָה לְכוֹל הָאֲזַרְחַת בְּיִשְׂרָאֵל: וּמִן נַעֲלוֹרָיו
 לְלִמְדָהוּ בְּסֵפֶר הַהֲגִי, וּכְפִי יוֹמוֹי יִשְׁכִּילֶיהוּ בְּחֻקֵּי הַבְּרִית וְלִקַּח אֶת
 מוֹסְרוֹ בְּמִשְׁפְּטֵיהֶמָּה: עֲשֵׂר שָׁנִים [יָבֹא בְטָף: וּבְן עֶשְׂרִים שָׁנָה יַעֲבֹר
 עַל] הַפְּקוּדִים לְבוֹא בְּגוֹרֵל בְּתוֹךְ מִשְׁפָּחָתוֹ לְיַחַד בְּעֵדָתוֹ קוֹדֶשׁ: וְלוֹא יִקְרַב
 10 אֶל אִשָּׁה לְדַעְתָּהּ לְמִשְׁכָּבִי זָכָר כִּי־[א] אִם לְפִי מוֹלוֹאת לוֹ עֲשֵׂר־[רִי] שָׁנָה בְּדַעְתּוֹ [טוֹב]
 נָרַע: וּכְדֹן תִּקְבַּל לְהַעֲדֵד עָלָיו מִשְׁפָּטוֹת הַתּוֹרָא וְלִהְתַּלְצַב בְּמִשְׁמַע מִשְׁפָּטִים
 וּבְמִלוֹא בּוֹ: וּבֶן חֲמֵשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה יָבֹא לְהַתְלַצַּב בִּיְסוּדוֹת עַד־תֵּי
 הַקּוֹדֶשׁ לְעִבּוֹד אֶת עֲבוֹדַת הָעֵדָה: וּבֶן שְׁלוֹשִׁים שָׁנָה יָגֵשׁ לְרִיב רִיב
 וּמִ[שְׁ]פָט וְלִהְתַּלְצַב בְּרוֹאשֵׁי אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל, לְשָׂרֵי מְאוֹת שָׂרֵי חַמְשִׁים
 15 [וְשָׂרֵי] עֲשָׂרוֹת, שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים לְשִׁבְטֵיהֶם בְּכוֹל מִשְׁפָּחוֹתָם [עַל פִּי] בְּנֵי
 [אֶהְרֹן] הַכּוֹהֲנִים וְכוֹל רְשֵׁי אֲבוֹת הָעֵדָה אֲשֶׁר יֵצֵא הַגּוֹרֵל לְהַתְלַצַּב בְּעֲבוֹדוֹת
 [וְלִצְאָת] וְלָבוֹא לְפָנֵי הָעֵדָה: וְלְפִי שְׁכָלוֹ עִם תּוֹם דָּרְכוֹ יִחֲזַק מִתְּנוֹ לְמַעֲמָדוֹ לְשֹׂאֵת
 עֲבוֹדַת מִשְׁאוֹ בְּתוֹךְ אֶחָיו [בֵּי]ן רוֹב לְמוֹעֵט [זֶה עִם] זֶה, וּכְבָדוֹ אִישׁ מִרְעָהוּ:
 וּבְרוֹבוֹת שָׁנֵי אִישׁ, לְפִי כּוֹחוֹ יִתְּנוּ מִשְׁאוֹ בְּ[עֲבוֹדַ]ת הָעֵדָה: וְכוֹל אִישׁ פּוֹתִי
 20 אֶל יָבוֹא בְּגוֹרֵל לְהַתְלַצַּב עַל עַד־תֵּי יִשְׂרָאֵל לְרִיב וּמִ[שְׁ]פָט וְלִשְׂאֵת מִשְׁאֵת עֵדָה
 וְלִהְתַּלְצַב בְּמִלְחָמָה לְהַכְנִיעַ גּוֹיִם: רַק בְּסֵרֶף הַצָּבָא יִכְתּוֹב מִשְׁפָּחָתוֹ
 וּבְעֲבוֹדַת הַמַּס יַעֲשֶׂה עֲבוֹדָתוֹ כְּפִי מַעֲשׂוֹ: וּכְגִי לִי יַעֲמֹדוּ אִישׁ בְּמַעֲמָדוֹ
 עַל פִּי בְּנֵי אֶהְרֹן לְהַבִּיא וְלִהְיוּצִיא אֶת כּוֹל הָעֵדָה אִישׁ בְּסֵרְכּוֹ עַל יַד רָאשֵׁי
 [אֲ]בוֹת הָעֵדָה לְשָׂרִים וְלְשׁוֹפְטִים וְלְשׁוֹטְרִים לְמִסְפָּר כּוֹל צְבָאוֹתָם עַל פִּי בְּנֵי צְדוֹק הַכּוֹהֲנִים
 25 [וְכוֹל רָאשֵׁי] אֲבוֹת הָעֵדָה: וְאִם תְּעוּדָה תִּהְיֶה לְכוֹל הַקָּהָל לְמִשְׁפָּט אוֹ
 לְעֲצַת הַיַּחַד אוֹ לְתַעֲוִדַת מִלְחָמָה, וְקִדְשׁוֹם שְׁלוֹשֶׁת יָמִים לְהִיּוֹת כּוֹל הַבָּא
 עֲתִיד [לְהִנָּה]: אֵלֶּה הָאֲנָשִׁים הַנִּקְרָאִים עֲצַת הַיַּחַד: מִבְּן עֶשְׂרִים כּוֹל

ח[כמי] העדה והגבונים והנדעים תמימי הדרך ואנושי החיל עם
 (ראשי השבטים וכול שופטיהם ושופטיהם ושרי האלפים ושרי מאות)
 (ii) ולחמשים ולעשרות, והלויים בתוך מחלקת עבודתו: אלה
 אנושי השם קיראי מועד הנועדים לעצת היחד בישראל
 לפני בני צדוק הכהנים: וכול איש מנוגע באחת מכול טמאות
 האדם אל יבוא בקהל אלה: וכול איש מנוגע באלה, לבלתי
 5 התזיק מעמד בתוך העדה: וכול מנוגע בבשרו, נכאה רגלים או
 ידים, פסח או עור או חרש או אלם, או מום מנוגע בבשרו
 לראות עינים, או איש זקן כושל, לבלתי התחזק בתוך העדה:
 אל יבואו אלה להתיצב [בתוך] עדת אנושי השם כיא מלאכי
 קודש [בעדתם]: ואם יש דבר לאחד מאלה לדבר אל עצת הקודש –
 10 [ידורשנהו] מפיהו ואל תוך [העדה לוא] יבוא האיש כיא מנוגע
 [הוא]: [זה מושב אנשי השם קיראי] המועד לעצת היחד: אם ישקודו
 [הרבים ו] המשיח אתם – יבוא [הכהן] רואש כול עדת ישראל וכול
 אבות בני אהרון הכהנים [קיראי] מועד אנושי השם וישבו
 ל[פניו איש] לפי כבודו ואחר [בוא מש] יח ישראל וישבו לפניו ראשו
 15 אל לפי ישראל איש לפי כבודו כמ[עמדם] במחניהם ובמסעיהם: וכול
 ראשי אבות העדה עם חכמי [עדת הקודש] ישבו לפניהם איש לפי
 כבודו: ואם לשולחן יחד יועדו או לשמות [התירוש יערוף השולחן
 היחד – [במסוף] התירוש לשמות [אל ישלח] איש את ידו ברשת
 הלחם ו[התירוש] לפני הכהן כיא הוא מ[ברך] את רשית הלחם
 20 והתירוש: והוא [שלח] ידו בלחם לפניו ואחר [שלח] משיח ישראל ידיו
 בלחם, [ואחר יברך] כול עדת היחד [איש לפי] כבודו: וכחוק הנה יעשו
 לכול מעמדם אשר יועדו עד עשרא אנשים] ---

(א) ל[כבוד] אלוהים ואנשים לחיות כפי סרף היחד: לדרש
 אל [אלוהי] אבותיהם ולעשות הטוב והישר לפניו כאשר
 צנה ביד מושה וביד כול עבדיו הנביאים: ולאהוב כול
 אשר בחר ולשנא את כול אשר מאס: לרחוק מכול רע
 5 ולדבוק בכול מעשי טוב: ולעשות אמת וצדקה ומשפט
 בארץ: ולוא ללקת עוד בשרירות לב אשמה ועיני זנות
 לעשות כול רע: ולהבי את כול הנדבים לעשות חוקי אל
 בקרית חסד: להיחד בעצת אל ולהתהלך לפניו תמים כול

הַנְּלוֹת לְמוֹעֲדֵי תְּעוּדוֹתֶם: וְלֹא־הוּב כּוֹל בְּנֵי אוֹר אִישׁ
 10 כְּגוֹרְלוֹ בְּעֵצַת אֵל וְלִשְׁנוֹ כּוֹל בְּנֵי חוֹשֶׁף אִישׁ כְּאַשְׁמֹתוֹ
 בְּנִקְמַת אֵל: וְכוֹל הַנְּדָבִים לְאַמְתּוֹ יִבְיֵאוּ כּוֹל דְּעַתָּם וְכוּחָם
 וְהוֹנֵם בְּיַחַד אֵל: לְבַרֵּר דְּעַתָּם בְּאַמַּת חוֹקֵי אֵל וְכוּחָם לְתַכֵּן
 כְּתָם דְּרָכָיו וְכוֹל הוֹנֵם בְּעֵצַת צְדָקוֹ: וְלֹא לְצַעוֹד בְּכוֹל אֶחָד
 מְכוֹל דְּבָרֵי אֵל בְּקִצֵּיהֶם: וְלֹא לְקַדֵּם עֲמִיהֶם וְלֹא לְהִתְאַחֵר
 15 מְכוֹל מוֹעֲדֵיהֶם: וְלֹא לְסוּר מִחוֹקֵי אַמְתּוֹ לְלֶכֶת יָמִין וּשְׂמֹאל:
 וְכוֹל הַבָּאִים בְּסִרְף הַיַּחַד יַעֲבוּרוּ בְּבִרְיִית לִפְנֵי אֵל לַעֲשׂוֹת
 כְּכוֹל אֲשֶׁר צִוָּה וְלֹא לְשׁוּב מֵאַחֲרָיו מְכוֹל פֶּחַד וְאִימָה וּמִצְרָף
 נְהִיִּים בְּמִשְׁשֶׁלֶת בְּלִיעַל: וּבְעוֹבְרָם בְּבִרְיִית יִהְיוּ הַכּוֹהֲנִים
 וְהַלְוִיִּים מְבָרְכִים אֶת אֵל יִשׁוּעוֹת וְאֶת כּוֹל מַעֲשֵׂי אַמְתּוֹ: וְכוֹל
 20 הָעוֹבְרִים בְּבִרְיִית אוֹמְרִים אַחֲרֵיהֶם אָמֵן אָמֵן:
 וְהַכּוֹהֲנִים מְסַפְּרִים אֶת צְדָקוֹת אֵל בְּמַעֲשֵׂי גְבוּרָתוֹם
 וּמַשְׁמִיעִים כּוֹל חֲסֵדֵי רַחֲמִים עַל יִשְׂרָאֵל: וְהַלְוִיִּים מְסַפְּרִים
 אֶת עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכוֹל פִּשְׁעֵי אֲשַׁמְתָּם וְחַטָּאתָם בְּמִשְׁשֶׁלֶת
 בְּלִיעַל: [וְכוֹל] הָעוֹבְרִים בְּבִרְיִית מוֹדִים אַחֲרֵיהֶם לְאִמּוֹר נַעֲוִינוּ
 25 [פִּשְׁעֵנו חֲטָאנוּ הִרְשַׁעְנוּ אָנּוּ וְאַבְוִיתֵנוּ מִלִּפְנֵינוּ בְּ]הִלְכָתֵנוּ
 [קְרִי בְּבִרְיִית] אַמַּת וְצִדֵּק [וְאֵל יִשׁוּעוֹת עֲשֵׂה] מִשְׁפָּטוֹ בְּנוּ וּבְאַבוֹתֵינוּ
 (ב) וְרַחֲמֵי חֲסֵדוֹ [ג]מִלְּעֲלֵינוּ מַעֲוָלָם וְעַד עוֹלָם: וְהַכּוֹהֲנִים מְבָרְכִים אֶת כּוֹל
 אֲנָשִׁי גוֹרֵל אֵל הַהוֹלְכִים תָּמִים בְּכוֹל דְּרָכָיו וְאוֹמְרִים: יְבָרְכֶכָה בְּכוֹל
 טוֹב וְיִשְׁמֹרְכֶכָה מְכוֹל רַע וְיֵאִיר לְבָכָה בְּשֶׁכֶל חַיִּים וְיַחֲוֹנְכָה בְּדַעַת עוֹלָמִים
 וְיִשָּׂא פְּנֵי חֲסֵדָיו לְכָה לְשִׁלּוּם עוֹלָמִים: וְהַלְוִיִּים מְקַלְלִים אֶת כּוֹל אֲנָשִׁי
 5 גוֹרֵל בְּלִיעַל וְעֵנוּ וְאָמְרוּ: אַרְוֹר אַתָּה בְּכוֹל מַעֲשֵׂי רָשַׁע אֲשַׁמְכָתָה: יִתְּנָכָה
 אֵל וְעֲוָה בְּיַד כּוֹל גּוֹקְמֵי נְקָם: וְיִפְקוֹד אַחֲרֵיכָה כָּלָה בְּיַד כּוֹל מְשַׁלְּמֵי
 גְּמוּלָּים: אַרְוֹר אַתָּה לְאֵין רַחֲמִים כְּחוֹשֶׁף מַעֲשִׂיכָה וְנַעֲוִים אַתָּה
 כְּאַפְלַת אֵשׁ עוֹלָמִים: לֹא יַחֲוֹנְכָה אֵל בְּקוֹרְאָכָה וְלֹא יִסְלַח לְכַפֵּר עוֹוִנְיָךְ:
 יִשָּׂא פְּנֵי אָפוֹ לְנִקְמַתְכָה וְלֹא יִהְיֶה לְכָה שְׁלוֹם בְּפִי כּוֹל אוֹחֲזֵי אָבוֹת:
 10 וְכוֹל הָעוֹבְרִים בְּבִרְיִית אוֹמְרִים אַחֲרֵי הַמְּבָרְכִים וְהַמְּקַלְלִים אָמֵן אָמֵן:
 וְהוֹסִיפוּ הַכּוֹהֲנִים וְהַלְוִיִּים וְאָמְרוּ: אַרְוֹר בְּגִלּוּלֵי לְבוֹ לַעֲבִיר
 הַבָּא בְּבִרְיִית הַזֹּאת וּמְכַשׁוֹל עֲוֹנוֹ יִשִּׂים לִפְנֵי לְהַסּוֹג בּוֹ: וְהִיָּה
 בְּשׁוֹמְעוֹ אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת יִתְּבַרֵּךְ בְּלִבּוֹ לְאִמּוֹר שְׁלוֹם יְהִי לִי
 כִּיֵּא בְּשִׁרְיֹת לְבִי אֵלֶיךָ: [וְ]סִפְּתָה רוּחוֹ הַצְּמֵאָה עִם הַרְנוּהָ לְאֵין
 15 סְלִיחָה: אֵף אֵל וְקִנְאָת מִשְׁפָּטָיו יִבְעֵרוּ בּוֹ לְכַלֵּת עוֹלָמִים: יִדְּבִקוּ בּוֹ כּוֹל

אֱלוֹת הַבְּרִית הַזֹּאת וַיְבַדִּילְהוּ אֵל לְרַעְיָהּ: וַנִּכְרַת מִתּוֹךְ כּוֹל בְּנֵי אוֹר בְּהִסּוּגוֹ
מֵאַחֲרֵי אֵל בְּגִלּוּלָיו: וּמִכְשׁוֹל עֲוֹנוֹ יִתֵּן גּוֹרְלוֹ בְּתוֹךְ אַרְוֵרֵי עוֹלָמִים:
וְכוֹל בְּאֵי הַבְּרִית יַעֲנֶה וְאָמְרוּ אַחֲרֵיהֶם אָמֵן אָמֵן:
כָּכָה יַעֲשׂוּ שָׁנָה בְּשָׁנָה כּוֹל יוֹמֵי מִמְּשַׁלֵּת בְּלִיעַל: הַכּוֹהֲנִים יַעֲבֹרוּ
20 בְּרִשׁוֹנָה בְּסֶרֶף לְפִי רוּחוֹתָם זֶה אַחֲרֵי זֶה: וְהַלְוִיִּים יַעֲבֹרוּ אַחֲרֵיהֶם:
וְכוֹל הָעָם יַעֲבֹרוּ בְּשִׁלְיִשִׁית בְּסֶרֶף זֶה אַחֲרֵי זֶה לְאֱלֹפִים וּמֵאוֹת
וּחֲמִשִּׁים וְעֶשְׂרֹת: לְדַעַת כּוֹל אִישׁ יִשְׂרָאֵל אִישׁ בֵּית מַעֲמָדוֹ בֵּיחַד אֵל
לְעֻצַּת עוֹלָמִים: וְלוֹא יִשְׁפּוֹל אִישׁ מִבֵּית מַעֲמָדוֹ וְלוֹא יָרוּם מִמְּקוֹם גּוֹרְלוֹ:
כִּי־אֵל הַכּוֹל יִהְיֶה בֵּיחַד אָמֵת וְעֲנִית טוֹב וְאַהֲבַת חֶסֶד וּמִחֻשְׁבַּת צְדָק
25 [אִישׁ] לְרַעְיָהּ בְּעֻצַּת קוֹדֶשׁ וּבְנֵי סוֹד עוֹלָמִים: וְכוֹל הַמּוֹאֵס לְבוֹא
[בֵּיחַד אֵל] לְלֶכֶת בְּשִׁרְיֹת לְבוֹ לֹא [יְבוֹא בֵּיחַד אָמֵתוֹ] כִּי־נַעֲלָה
3) נִפְשׁוֹ בִּיסוּדֵי דַעַת מִשְׁפָּטֵי צְדָק לֹא חֹזֵק לְמַשִּׁיב חָיִי וְעַם יִשְׂרָאֵל לֹא יִתְחַשֵּׁב:
וְדַעַתוֹ וְכוּחֹו וְהוֹנוֹ לֹא יְבוֹאוּ בְּעֻצַּת יָחַד: כִּי־אֵל בְּסֵאוֹן רָשַׁע מִחֲרָשׁוֹ וּגְאוּלָּיִם
בְּשׁוֹבְחָתוֹ וְלוֹא יִצְדַּק בְּמַתִּיר שִׁרְיֹת לְבוֹ וְחוֹשֵׁף יְבִיט לְדַרְכֵי אוֹר בְּעֵיִן תְּמִימִים
לֹא יִתְחַשֵּׁב: לֹא יִזְכֶּה בְּכַפּוּרִים וְלוֹא יִטְהַר בְּמֵי נְדָה: וְלוֹא יִתְקַדֵּשׁ בְּיָמִים
5 וּנְהַרֹּת וְלוֹא יִטְהַר בְּכוֹל מֵי רַחֵץ: טָמֵא טָמֵא יִהְיֶה כּוֹל יוֹמֵי מוֹאֲסוֹ בְּמִשְׁפָּטֵי
אֵל לְבִלְתִּי הַתִּיַסֵּר בֵּיחַד עֻצָתוֹ: כִּי־אֵל בְּרוּחַ עֻצַּת אָמֵת אֵל דַּרְכֵי אִישׁ יְכוֹפְרוּ כּוֹל
עֲוֹנוֹתָיו לְהַבִּיט בְּאוֹר הַחַיִּים, וּבְרוּחַ קְדוּשָׁה לִיְחַד בְּאַמְתּוֹ יִטְהַר מְכוֹל
עֲוֹנוֹתָיו, וּבְרוּחַ יוֹשֵׁר וְעֲנִיָּה תְּכַוֵּפֵר חַטָּאתוֹ: וּבְעֲנִיָּת נִפְשׁוֹ לְכוֹל חוֹנְקֵי אֵל יִטְהַר
בְּשָׁרוֹ לְהַזֹּת בְּמֵי נְדָה וּלְהַתְקַדֵּשׁ בְּמֵי דוּכּוֹ: וַיִּהְיֶיךָ פְּעַמָּיו לְהַלְכֹת (ת) תְּמִים
10 בְּכוֹל דַּרְכֵי אֵל כְּאֲשֶׁר צָוָה לְמוֹעֲדֵי תְּעוּדָתוֹ: וְלוֹא לְסוֹר יָמִין וּשְׂמֹאל וְאִין
לְצַעֲוֹד עַל אֶחָד מְכוֹל דְּבָרָיו: אִין יִרְצָה בְּכַפּוּרֵי גִיחוּחַ לְפָנָיו אֵל וְהִיָּתָה לוֹ לְבְרִית
יָחַד עוֹלָמִים:

לְמַשְׁכִּיל לְהַבִּין וּלְלַמֵּד אֵת כּוֹל בְּנֵי אוֹר בְּתוֹלְדוֹת כּוֹל בְּנֵי אִישׁ
לְכוֹל מִיַּגֵּי רוּחוֹתָם בְּאוֹתוֹתָם לְמַעֲשֵׂיהֶם בְּדוֹרוֹתָם וּלְפָקוּדַת נְגִיעֵיהֶם עִם
15 קִצֵּי שְׁלוֹמָם: מֵאֵל הַדַּעַת כּוֹל הוֹנָה וְנִהְיָה וְלִפְנֵי הַיּוֹתָם הַכִּין כּוֹל מִחֻשְׁבָּתָם
וּבְהִיּוֹתָם לְתְּעוּדוֹתָם כְּמִחֻשְׁבַּת כְּבוֹדוֹ יִמְלָאוּ פְּעוּלָתָם וְאִין לְהַשְׁנוֹת: בְּיָדוֹ
מִשְׁפָּטֵי כּוֹל וְהוֹאָה יְכַלְכֵּלָם בְּכוֹל חִפְצֵיהֶם: וְהוֹאָה בְּרָא אָנוּשׁ לְמִמְשַׁלֵּת
תְּבַל: וַיִּשֶׁם לוֹ שְׁמֵי רוּחוֹת לְהַתְהַלֵּף בָּם עַד מוֹעֵד פְּקוּדָתוֹ, הִנֵּה רוּחוֹת
הָאָמֵת וְהָעוֹל: בְּמַעֲוֹן אוֹר תּוֹלְדוֹת הָאָמֵת וּמִמְקוֹר חוֹשֵׁף תּוֹלְדוֹת הָעוֹל:
20 וּבְיַד שֶׁר אוֹרִים מִמְּשַׁלֵּת כּוֹל בְּנֵי צְדָק בְּדַרְכֵי אוֹר יִתְהַלְכוּ: וּבְיַד מְלֶאֶךְ
חוֹשֵׁף כּוֹל מִמְּשַׁלֵּת בְּנֵי עוֹל וּבְדַרְכֵי חוֹשֵׁף יִתְהַלְכוּ: וּבְמֶלֶאֶךְ חוֹשֵׁף תְּעוּת
כּוֹל בְּנֵי צְדָק: וְכוֹל חַטָּאתָם וְעֲוֹנוֹתָם וְאֲשַׁמְתָּם וּפְשָׁעֵי מַעֲשֵׂיהֶם בְּמִמְשַׁלְתוֹ

לפי רזי אל עד קצו: וכול נגיעיהם ומועד צרותם בממשלת משטמתו:
 וכול רוחי גורלו להכשיל בני אור: ואל ישראל ומלאך אמתו עזר לכול
 25 בני אור: והואה ברך רוחות אור וחושף נעליהון יסד כול מעשהו]:
 [ועל דרכיהן כול עבודה [ועל דרכיהן כול עבודה: אחת תעב סודה וכול דרכיה שגא לנצח:
 (ד) עדי עולמים ובכול עלילותיה ירצה לעד: אחת תעב סודה וכול דרכיה שגא לנצח:
 ואלה דרכיהן בתבל: להאיר בלבב איש ולישר לפניו כול דרכי צדק אמת ולפחד לבבו במשפטי
 אל: ורוח ענוה ואורך אפים ורוב רחמים וטוב עולמים ושכל ובינה וחקמת גבורה מאמנת ככול
 מעשי אל ונשענת ברוב חסדו: ורוח דעת בכול מחשבת מעשה וקנאת משפטי צדק ומחשבת
 5 קודש ביצר סמוך: ורוב חסדים על כול בני אמת וטהרת כבוד מתעב כול גלולי גדה: והצנע לכת
 בערמת כול ונבא לאמת רזי דעת: אלה סודי רוח לבני אמת תבל: ופקודת כול הולכי בה למרפא
 ורוב שלום באורך ימים ופרות זרע עם כול ברכות עד ושמחת עולמים בחיי נצח וכליל כבוד
 עם מדת הדר באור עולמים:
 ולרוח עולה רחוב נפש ושפול ידים בעבודת צדק, רשע ושקר, גנה ורום לבב, כחש ורמיה אכזרי:
 10 ורוב חנף, קצור אפים ורוב אולת וקנאת זדון, מעשי תועבה ברוח זנות ודרכי גדה בעבודת טמאה:
 ולשון גדופים, ערוץ עינים וכבוד אוזן, קושי עורף וכיבוד לב ללכת בכול דרכי חושף וערמת רוע:
 ופקודת
 כול הולכי בה לרוב נגיעים בנד כול מלאכי חבל לשחת עולמים באף עברת אל נקמות, לזעות
 נצח וחרפת
 עד עם כלמת כלה באש מחשפים: וכול קאיהם לדורותם באבל יגון ורעת מרורים, בהייות חושף,
 עד
 כלותם לאין שרית ופליטה למו:
 15 באלה תולדות כול בני איש ובמפלגיהן ונחלו כול צבאותם לדורותם ובדרכיהן יתהלכו: וכול
 פצולת
 מעשיהם במפלגיהן לפי נחלת איש בין רוב למועט לכול קצי עולמים: כיא אל שמן בד כבד עד קץ
 אחרון ניתן איבת עולם בין מפלגותם: תועבת אמת עלילות עולה, ותועבת עולה כול דרכי אמת:
 וקנאת
 ריב על כול משפטיהן כיא לוא יחד יתהלכו: ואל ברזי שכלו ובחכמת כבודו נתן קץ להיות עולה
 ובמועד
 פקודה ישמידנה לעד: ואז תצא לנצח אמת תבל כיא התגוללה בדרכי רשע בממשלת עולה עד
 20 מועד משפט נחרצה: ואז יברר אל באמתו כול מעשי גבר וזקק לו מבני איש להתם כול רוח עולה
 מתכמי
 בשרו ולטהרו ברוח קודש מכול עלילות רשעה: וזו עליו רוח אמת כמי גדה מכול תועבות שקר
 והתגולל

בְּרוּחַ נְדָה: לְהַבִּין יִשְׂרָאֵל בְּדַעַת עֲלִיּוֹן וְחֻכְמַת בְּנֵי שָׁמַיִם לְהַשְׁפִּיל תְּמִימֵי דְרָךְ: כִּי אִם בְּחַר אֵל
 לְבָרִית עוֹלָמִים
 וְלָקֵם כּוֹל כְּבוֹד אָדָם וְאִין עוֹלָה: וְהָיָה לְבוֹשֶׁת כּוֹל מַעֲשֵׂי רְמִיָּה: עַד הִנֵּה יָרִיבוּ רוּחֵי אֱמֶת וְעוֹל,
 בְּלִבְבָּם וְגָבַר
 יִתְהַלְכוּ בְּחֻכְמָה וְאִנְלִית: וְכִפִּי נִחְלַת אִישׁ בְּאֱמֶת וְצָדִק וְכֵן יִשְׁנֹא עוֹלָה, וְכִירְשָׁתוּ בְּגוֹרֵל עוֹל יִרְשַׁע בּוֹ
 וְכֵן
 25 יִתְעַב אֱמֶת: כִּי אִם בְּדַבַּר שְׁמֹן אֵל עַד קִץ נִחְרָצָה וְעֲשׂוֹת חֲדָשָׁה: וְהוּאָה יָדַע פְּעוּלַת מַעֲשֵׂיהֶן לְכוֹל
 קִצִּי
 [מוֹעֵד] וְיִנְחִילֵן לְבְנֵי אִישׁ לְדַעַת טוֹב [נִרְעָ: וְהוּאָה הַ]פִּיל גּוֹרְלוֹת לְכוֹל חַי לְפִי רוּחוֹ בְּיֹוֹם בּוֹא
 הַפְּקוּדָה:
 (ה) וְהוּאָה הַסֶּרֶף לְאִנְשֵׁי הַיַּחֲדָה הַמִּתְנַדְּבִים לְשׁוּב מְכוֹל רַע וְלְהַחְזִיק בְּכוֹל אֲשֶׁר צָנָה לְרִצּוֹנוֹ: לְהַבְדִּיל מֵעַדַת
 אִנְשֵׁי הָעוֹל לְהִיּוֹת לַיַּחֲדָה בְּתוֹרָה וּבַחֹן: וּמִשׁוּבִים עַל פִּי בְּנֵי צְדוּק הַכּוֹהֲנִים שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית וְעַל פִּי
 רֹב אִנְשֵׁי
 הַיַּחֲדָה הַמִּחְזָקִים בְּבָרִית: עַל פִּיהֶם יֵצֵא תְכוֹן הַגּוֹרֵל לְכוֹל דָּבָר לְתוֹרָה וְלַחֹן וְלַמִּשְׁפָּט: לְעֲשׂוֹת אֱמֶת
 יַחֲדָה וְעֲנִנָּה
 צְדָקָה וּמִשְׁפָּט וְאַהֲבַת חֶסֶד וְהַצָּנַע לְכַת בְּכוֹל דְּרָכֵיהֶם: אֲשֶׁר לֹא יֵלֶךְ אִישׁ בְּשִׁרְיֹות לְבוֹ לְתַעֲוֹת
 אַחֵר לְבָבוֹ
 5 וְעֵינֵיהֶי וּמַחְשַׁבֹת יִצְרוּ: [כִּי] אִם לְמוֹל בְּיַחֲדָה עוֹרְלַת יִצֵּר וְעוֹרְףָּ קָשָׁה: לְיִסַּד מוֹסַד אֱמֶת לְיִשְׂרָאֵל
 לַיַּחֲדָה בְּרִית
 עוֹלָם: לְכַפֵּר לְכוֹל הַמִּתְנַדְּבִים לְקוֹדֶשׁ בְּאַהֲרֹן וּלְבֵית הָאֱמֶת בְּיִשְׂרָאֵל (וְהַגּוֹלִים עֲלֵיהֶם לַיַּחֲדָה וְלָרִיב
 וְלַמִּשְׁפָּט,
 לְהַרְשִׁיעַ כּוֹל עוֹבְרֵי חוֹק: וְאַלְהָ תְכוֹן דְּרָכֵיהֶם עַל כּוֹל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה בְּהַאֲסָפָם לַיַּחֲדָה: כּוֹל הַבָּא
 לְעַצַּת הַיַּחֲדָה
 יְבוֹא בְּבָרִית אֵל לְעֵינֵי כּוֹל הַמִּתְנַדְּבִים: וְיָקֵם עַל נַפְשׁוֹ בְּשָׁבוּעַת אֶסֶר לְשׁוּב אֵל תּוֹרַת מוֹשֶׁה כְּכוֹל
 אֲשֶׁר צָנָה כְּכוֹל
 לֵב וּבְכוֹל נַפְשׁ לְכוֹל הַנְּגַלָּה מִמֶּנָּה לְבְנֵי צְדוּק הַכּוֹהֲנִים שׁוֹמְרֵי הַבְּרִית וְדוֹרְשֵׁי רִצּוֹנוֹ וְלָרֹב אִנְשֵׁי
 בְּרִיתָם
 10 הַמִּתְנַדְּבִים יַסֵּד לְאֱמֶתוֹ וְלְהַסְלִיף בְּרִצּוֹנוֹ: וְאֲשֶׁר יָקִים בְּבָרִית עַל נַפְשׁוֹ לְהַבְדִּיל מְכוֹל אִנְשֵׁי הָעוֹל
 הַחֹלְכִים
 בְּדְרָךְ הַרְשָׁעָה, כִּי אִם לֹא הִחְשְׁבוּ בְּבָרִיתוֹ כִּי אִם לֹא בְקִשׁוֹ וְלֹא דְרָשׁ(ה)וּ בְּחֻקֵּיהֶי לְדַעַת הַנְּסֻתָרוֹת
 אֲשֶׁר תָּעוּ
 בָּם לְאִשׁ(ש)מָה וְהַנְּגִלוֹת עָשׂוּ בְּיַד רָמָה לְעֲלוֹת אֶף לְמִשְׁפָּט וְלִנְקוּם נָקָם בְּאֵלוֹת בְּרִית לְעֲשׂוֹת בָּם
 שְׁפָטִים

גְדוּלִים לְכָל עוֹלָם לְאִין שְׂרִית – אֵל יְבוֹא בְּמִים לְנַעַת בְּטִהְרַת אֲנָשֵׁי הַקּוֹדֵשׁ כִּי לֹא יִטְהָרוּ
 כִּי אִם שָׁבוּ מִרְעַתָּם כִּי טָמֵא בְּכֹל עֹבְרֵי דְבָרוֹ: וְאֲשֶׁר לֹא יִיָּחַד עִמּוֹ בְּעִבּוּדָתוֹ וּבְהוֹנוֹ פֶּן יִשְׁיָאֲנוּ
 15 עִוּוֹן אֲשֶׁמָּה כִּי יִרְחַק מִמֶּנּוּ בְּכֹל דְּבָרָה כִּי אֵין כְּתוּב מִכֹּל דְּבָרָה שֶׁקָּרָה תִּרְחַק (שְׁמוֹת כג, ז): וְאֲשֶׁר
 לֹא יִשׁוּב אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי
 הַיָּחִיד עַל פִּיהֶם לְכֹל תּוֹרָה וּמִשְׁפָּט: וְאֲשֶׁר לֹא יוּכַל מֵהוֹנֵם כֹּל וְלֹא יִשְׁתָּה וְלֹא יִקַּח מִיָּדָם כֹּל
 מֵאוּמָה

אֲשֶׁר לֹא בְּמַחֲרֵי כְּאֲשֶׁר כְּתוּב תִּדְלוּ לָכֶם מִן הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאָפוֹ כִּי בָמָּה נִחְשָׁב הוּא
 (ישעיה ב, כב): כִּי

כֹּל אֲשֶׁר לֹא נִחְשָׁבוּ בְּבְרִיתוֹ לְהַבְדִּיל אוֹתָם וְאֵת כֹּל אֲשֶׁר לָהֶם: וְלֹא יִשְׁעֶן אִישׁ הַקּוֹדֵשׁ עַל כֹּל
 מַעֲשֵׂי

הַבָּל, כִּי הַבָּל כֹּל אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אֵת בְּרִיתוֹ: וְכֹל מִנְאֲצֵי דְבָרוֹ יִשְׁמִיד מִתְּבַל וְכֹל מַעֲשֵׂיהֶם לְגִדְהָ
 20 לְפָנָיו וְטָמֵא בְּכֹל הוֹנֵם: וְכִי יָבוֹא בְּבְרִית לַעֲשׂוֹת כְּכֹל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְהִיָּחַד לַעֲדַת קוֹדֵשׁ וְדָרְשׁוּ
 אֵת רֹחוֹ(ם) בְּיָחַד בֵּין אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְפִי שְׂכָלוֹ וּמַעֲשָׂיו בְּתוֹרָה עַל פִּי בְּגֵי אֲהָרוֹ הַמִּתְנַדְּבִים בְּיָחַד
 לְהַקִּים

אֵת בְּרִיתוֹ וְלִפְקוֹד אֵת כֹּל חֻקָּיו אֲשֶׁר צִוָּה לַעֲשׂוֹת וְעַל פִּי רַב יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים לְשׁוּב בְּיָחַד
 לְבְרִיתוֹ:

וּכְתַבְּם בְּסֶרֶף אִישׁ לְפָנָי רֵעֵהוּ לְפִי שְׂכָלוֹ וּמַעֲשָׂיו: לְהִשְׁמַע הַכֹּל אִישׁ לְרֵעֵהוּ, הַקָּטָן לְגִדּוֹל: וְלִהְיוֹת
 פּוֹקְדֵם אֵת רֹחַם וּמַעֲשֵׂיהֶם שְׁנָה בְּשְׁנָה לְהַעֲלוֹת אִישׁ לְפִי שְׂכָלוֹ וְתוֹם דְּרָכּוֹ וְלִאֲחָרוֹ כְּנִעְוֹנוֹתוֹ: לְהוֹכִיחַ
 25 אִישׁ אֵת רֵעֵהוּ בְּאֵל[מַת] וְנִעְוָה וְאִתְּבַח חֹסֵד לְאִישׁ: אֵל יְדַבֵּר אֵל[וֹה]יָהוּ בְּאֵף אוּ בְּתַלּוּנָה

אוּ בְּעוֹרָף [קָשָׁה וְכִיבוֹד לֵב אוּ] רֹחַ רָשָׁע וְאֵל יִשְׁנָאָהוּ [וְיַעֲלִים בּ] לְכַבּוֹ: כִּי בִיּוֹמוֹ יוֹכִיחֵנוּ וְלֹא
 30 יִשָּׂא עָלָיו עוֹן: וְגַם אֵל יָבִיא אִישׁ עַל רֵעֵהוּ דְבָר לְפָנָי הַרְבִּים אֲשֶׁר לֹא בְּתוֹכַחַת לְפָנָי עֲדִים: בְּאֵלֶּה
 יִתְהַלְכוּ בְּכֹל מְגוּרֵיהֶם כֹּל הַנִּמְצָא אִישׁ אֵת רֵעֵהוּ: וְיִשְׁמְעוּ הַקָּטָן לְגִדּוֹל לְמִלְאָכָה וּלְמִמּוֹן וְיָחַד
 יוֹאכְלוּ

וְיָחַד יִבְרָכוּ וְיָחַד יִנְעֲצוּ: וּבְכֹל מְקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה שֵׁם עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מַעֲצַת הַיָּחִיד אֵל יִמַּשׁ מֵאִתָּם אִישׁ
 כּוֹהֵן וְאִישׁ כְּתוּבָה וְיָשְׁבוּ לְפָנָיו: וְכֵן יִשְׁאַלוּ לַעֲצָתָם לְכֹל דְּבָר: וְהָיָה כִּי יַעֲרוּכוּ הַשּׁוֹלְחָן לְאֹכֹל אוּ
 הַתִּירוֹשׁ

5 לְשִׁתוֹת – הַכּוֹהֵן יִשְׁלַח יָדוֹ לְרִשׁוֹנָה לְהַבְרִיךָ בְּרֵאשִׁית הַלֶּחֶם אוּ הַתִּירוֹשׁ (לְשִׁתוֹת הַכּוֹהֵן יִשְׁלַח יָדוֹ
 לְרִשׁוֹנָה

לְהַבְרִיךָ בְּרֵאשִׁית הַלֶּחֶם וְהַתִּירוֹשׁ): וְאֵל יִמַּשׁ בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה שֵׁם הַעֲשָׂרָה אִישׁ דּוֹרֵשׁ בְּתוֹרָה יוֹמָם
 וְלַיְלָה

תָּמִיד עַל־יְפוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ: וְהַרְבִּים יִשְׁקוּדוּ בְּיָחַד אֵת שְׁלִישִׁית כֹּל לַיְלוֹת הַשָּׁנָה לְקְרוֹא בְּסֶפֶר
 וְלְדַרֹּשׁ מִשְׁפָּט

וּלְבָרֵךְ בְּיָחַד: זֶה הַסֶּרֶף לְמוֹשֶׁב הַרְבִּים אִישׁ בְּתַכּוּנוֹ: הַכּוֹהֲנִים יִשְׁבוּ לְרִשׁוֹנָה וְהַזְּקֵנִים בְּשֵׁנִית וְשָׂאֵר

כול העם ישבו איש בתכוננו: וכן ישאלו למשפט ולכול עצה ודבר אשר יהיה לרבים להשיב איש את מדעו
 10 לעצת היחד: אל ידבר איש בתוך דברי רעהו טרם יכלה אחיהו לדבר: וגם אל ידבר לפני תכוננו הקטוב
 לפניו: האיש הנשאל ידבר בתרו: ובמושב הרבים אל ידבר איש כול דבר אשר לוא לחפץ הרבים: וכיא האיש
 המבקר על הרבים וכול איש אשר יש אתו דבר לדבר לרבים, אשר לוא במעמד האיש השואל את עצת
 היחד, ועמד האיש על רגלוהי ואמר יש אתי דבר לדבר לרבים: אם יומר לו ידבר: וכול המתנדב מישראל
 להוסיף על עצת היחד – ידורשהו האיש הפקיד בראש הרבים לשכלו ולמעשיו: ואם ישגי מוסר ביאהו
 15 בבירת לשוב לאמת ולסור מכול עול: ויהבינהו בכול משפטי היחד: ואחר שבואו לעמוד לפני הרבים ונשאלו
 הכול על דבריו: וכאשר יצא הגורל על עצת הרבים יקרב או ירחק: ובקורבו לעצת היחד – לוא יגע בטקרת
 הרבים עד אשר ירושהו לרוחו ומעשו עד מולאת לו שנה תמימה, וגם הואה אל יתערב בהן הרבים:
 ובמולאת לו שנה בתוך היחד – ישאלו הרבים על דבריו לפי שכלו ומעשיו בתורה: ואם יצא לו הגורל
 לקרוב לסוד היחד על פי הכהנים ורוב אנשי ברייתם – יקרבו גם את הונו ואת מלאכתו אל יד האיש
 20 המבקר: אל מלאכת הרבים יכתבו בחשבון בידו ועל הרבים לוא יוציאנו: אל יגע במשקה הרבים עד
 מולאת לו שנה שנית בתוך אנשי היחד: ובמולאת לו השנה השנית יפקודהו על פי הרבים: ואם יצא לו
 הגורל לקרבו ליחד – יכתובהו בסרף תכוננו בתוך אחיו לתורה ולמשפט ולטוהרה ולערב את הונו ויהי עצתו

ליחד ומשפטו:

ואלה המשפטים אשר ישפטו כם במדרש יחד על פי הדברים: אם ימצא כם איש אשר ישקר
 25 בהון, והואה יודע, ויבדילהו מתוך טקרת רבים שנה אחת ונענשו את רביעית לחמו: ואשר ישיב את רעהו בקשי עורף ודבר בקוצר אפים ל[פר]ע את יסוד עמיתו באמרות את פי רעהו הכתוב לפגוהי
 [והו]שיעה ידו לוא ונענש שנה אחת להוציאו מן היחד: [וא]שר יזכיר דבר בשם הנכבד על כול ה[יצורים]

(ז) ואם קלל או להבעת מצנה או לכול דבר אשר לו הואה קורה בספר או מברך – ויהבדילהו

ולוא ישוב עוד אל עצת היחד: ואם באחד [מן] הכוהנים הכתובים בפספר דבר בחמה ונענש שנה אחת ומובדל אל נפשו מן טהרת רבים: ואם בשגגה דבר ונענש ששה חודשים: ואשר יכחס במדעו ונענש ששה חודשים: והאיש אשר יצקה בלי משפט את רעהו בדעה (א) ונענש שנה אחת ומובדל: ואשר ידבר את רעהו במרים או יעשה רמיה במדעו ונענש ששה חודשים: ואם ברעהו יתרמה ונענש שלושה חודשים: ואם בהון היחד יתרמה לאבדו ישלמו ברושו:

ואם לוא תשיג ידו לשלמו ונענש ששים יום: ואשר יטור לרעהו אשר לוא במשפט ונענש שנה אחת: וכן לגוקם לנפשו כול דבר: ואשר ידבר בפיהו דבר נבל – שלושה חודשים: ולמדבר בתוך דברי רעהו –

10 עשרת ימים: ואשר ישכוב וישן במושב הרבים – שלושים ימים: וכן לאיש הנפטר במושב הרבים אשר לוא בעצה והגם, עד שלוש פעמים על מושב אחד, ונענש עשרת ימים: ואם יזקפו ונפטר ונענש שלושים יום: ואשר יהלך לפני רעהו ערום ולוא היה אגוש, ונענש ששה חודשים ואיש אשר ירוק אל תוך מושב הרבים ונענש שלושים יום: ואשר יוציא ידו מתחת בגדו והוא פוח וגראתה ערותו ונענש שלושים יום: ואשר ישחק בסכלות להשמיע קולו ונענש שלושים יום: והמוציא את יד שמאולו, לשונת בה, ונענש עשרת ימים: והאיש אשר ילך רכיל ברעהו והבדילהו שנה אחת מטהרת הרבים ונענש: ואיש ברבים ילך רכיל – לשלח הוא מאתם ולוא ישוב עוד: והאיש אשר ילון על יסוד היחד – ישלחהו ולוא ישוב: ואם על רעהו ילון אשר לוא במשפט ונענש ששה חודשים: והאיש אשר תזוע רוחו מיסוד היחד לבגוד באמת וללכת בשרירות לבו – אם ישוב, ונענש שתי שנים: ברשונה לא יגע בטהרת הרבים:

20 ובשנית לוא יגע במשקה הרבים ואחר כול אנשי היחד ישב: ובמלואת לו שנתים ימים ישאלו הרבים על דבריו – ואם יקרהו ונקתב בתכונו, ואחר ישאל אל המשפט: וכול איש אשר יהיה בעצת היחד על מלואת עשר שנים ושבה רוחו לבגוד ביחד ויצא מלפני

הרבים ללכת בשרירות לבו – לוא ישוב אל עצת היחד עוד: ואיש מאנשי היחד אשר יתערב עמו בטהרתו או בהונו אשר לוא על פי הרבים – והיה משפטו כמוהו לשלחהו מאתם: ויהיו (ה) בעצת היחד שנים עשר איש וכוהנים שלושה, תמימים בכול הנגלה מכול

התורה לעשות אמת וצדקה ומשפט ואהבת חסד והצנע לכת איש עם רעהו לשמור אמונה בארץ ביצר סמוך ורוח נשברה ולרצת עוון בעושו משפט וצרת מצרף: ולהתהלך עם כול במדת האמת ובתכונ העת: בהיות אלה בישראל וכוונה עצת היחד באמת למטעת עולם בית קודש לישראל וסוד קודש 5 קודשים לאהרון, עדי אמת למשפט ובחירי רצון לכפר בעד הארץ ולהשב לרשעים גמולם: היאה חומת הבחן פנת יקר בל

ידעו: וסודותיה ובל יחישו ממקומם: מעוז קודש קודשים

לְאַהֲרוֹן בְּדַעַת כּוֹלָם לְבְרִית מִשְׁפָּט וְלִקְרִיב רֵיחַ נִיחֹחַ: וּבֵית תְּמִים וְאַמֶּת בְּיִשְׂרָאֵל
 10 לְהִקָּם בְּרִית לְחֻקּוֹת עוֹלָם: וְהָיוּ לְרִצּוֹן לְכַפֵּר בְּעַד הָאָרֶץ וּלְחַרוֹץ מִשְׁפָּט רִשְׁעָה וְאִין עוֹלָה:
 בַּהֲכֹן אֵלֶּה בִּיסוּד הַיַּחַד שְׁנַתִּים יָמִים בְּתַמִּים דְּרָף -

יְבַדְלוּ קוֹדֶשׁ בְּתוֹךְ עֲצַת אַנְשֵׁי הַיַּחַד: וְכוֹל דְּבָר הַנּוֹסֵתֵר מִיִּשְׂרָאֵל וְנִמְצָאוּ לְאִישׁ
 הַדּוֹרֶשׁ - אֵל יִסְתַּרְהוּ מֵאֵלֶּה מִיִּרְאֵת רּוּחַ נְסוּגָה: וּבִהְיוֹת אֵלֶּה לְיַחַד
 בְּיִשְׂרָאֵל - בְּתַכּוּנִים הָאֵלֶּה יְבַדְלוּ מִתּוֹךְ מוֹשֵׁב אַנְשֵׁי הָעוֹלָה לְלַכֵּת לְמַדְבָּר לְפָנוֹת שֵׁם אֶת דְּרָף הוֹאֵהָ
 כְּאֲשֶׁר כָּתוּב בְּמַדְבָּר פְּנֵי דְרָף . . . יִשְׂרוּ בְּעֶרְבָה מְסֻלָּה לְאֵלוֹהֵינוּ (ישעיה מ, ג)
 15 הוֹאֵה מְדַרֵּשׁ הַתּוֹרָה [אֲשֶׁר] צָוָה בְּיַד מוֹשֶׁה לַעֲשׂוֹת כְּכוֹל הַנִּגְלָה עֵת בְּעֵת
 וְכֵאֲשֶׁר גָּלוּ הַנְּבִיאִים בְּרוּחַ קוֹדֶשׁ: וְכוֹל אִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַיַּחַד בְּרִית
 הַיַּחַד אֲשֶׁר יָסוּר מְכוֹל הַמִּצְוָה, דְּבָר בְּיַד רְמָה - אֵל יַעַבְדְּהֵרֵת אַנְשֵׁי הַקּוֹדֶשׁ
 וְאֵל יַדַע בְּכוֹל עֲצָתָם עַד אֲשֶׁר יִזְכּוּ מִעֲשָׂיו מְכוֹל עוֹלָה לְהִלָּף בְּתַמִּים דְּרָף וְקָרְבָּהוּ
 בְּעֲצָה עַל פִּי הַרְבִּים וְאַחַר יִכְתֹּב בְּתַכּוּנֵנוּ: וְכַמִּשְׁפָּט הִנֵּה לְכוֹל הַנּוֹסֵף לְיַחַד:
 20 וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר יִלְכוּ בָּם אַנְשֵׁי הַתְּמִים קוֹדֶשׁ אִישׁ אֶת רַעְיוֹ:
 כּוֹל הַבָּא בְּעֲצַת הַקּוֹדֶשׁ הַהוֹלְכִים בְּתַמִּים דְּרָף כְּאֲשֶׁר צָוָה: כּוֹל אִישׁ מִהֵמָּה
 אֲשֶׁר יַעֲבֹר דְּבָר מִתּוֹרַת מוֹשֶׁה בְּיַד רְמָה אוֹ בְּרַמְיָה - יִשְׁלַחְהוּ מִעֲצַת הַיַּחַד
 וְלֹא יָשׁוּב עוֹד: וְלֹא יִתְעַרֵּב אִישׁ מֵאַנְשֵׁי הַקּוֹדֶשׁ בְּהוֹנוֹ וְעַם עֲצָתוֹ לְכוֹל
 דְּבָר: וְאִם בְּשִׁנְיָה יַעֲשֶׂה וְהוֹבְדֵל מִן הַטְּהָרָה וּמִן הַעֲצָה: וְדַרְשׁוּ הַמִּשְׁפָּט,
 25 אֲשֶׁר לֹא יִשְׁפּוֹט אִישׁ וְלֹא יִשְׁאַל עַל כּוֹל עֲצָה שְׁנַתִּים יָמִים אִם תִּתֵּם דְּרָכוֹ
 בְּמוֹשֵׁב בְּמַדְרֵשׁ וּבְעֲצָה [עַל פִּי הַרְבִּים] אִם לֹא שָׁנַג עוֹד עַד מוֹלֵאת לוֹ שְׁנַתִּים
 יָמִים:

(ט) כִּיָּא עַל שִׁנְיָה אַחַת יַעֲנֹשׁ שְׁנַתִּים, וְלַעֲשׂוֹה בְּיַד רְמָה לֹא יָשׁוּב עוֹד: אִף הַשּׁוֹנֵג
 יִבְחַן שְׁנַתִּים יָמִים לְתַמִּים דְּרָכוֹ וְעֲצָתוֹ עַל פִּי הַרְבִּים וְאַחַר יִכְתוּב בְּתַכּוּנֵנוּ לְיַחַד קוֹדֶשׁ:
 בְּהִיּוֹת אֵלֶּה בְּיִשְׂרָאֵל כְּכוֹל הַתְּכּוּנִים הָאֵלֶּה לְיַסוּד רּוּחַ קוֹדֶשׁ לְאַמֶּת
 עוֹלָם לְכַפֵּר עַל אֲשַׁמַּת פֶּשַׁע וּמַעַל חֲטָאֵת וּלְרִצּוֹן לְאָרֶץ מִבְּשֶׁר עוֹלוֹת וּמִחֲלָבֵי זָבַח: וּתְרוּמַת
 5 שְׁפָתִים לְמִשְׁפָּט כְּנִיחוֹחַ צֶדֶק וְתַמִּים דְּרָף, כְּנִדְבַת מִנְחַת רִצּוֹן: בְּעֵת הַהִיאָה יְבַדְּלוּ אַנְשֵׁי
 הַיַּחַד בֵּית קוֹדֶשׁ לְאַהֲרוֹן לְהַיַּחַד קוֹדֶשׁ קוֹדֶשִׁים וּבֵית יַחַד לְיִשְׂרָאֵל הַהוֹלְכִים בְּתַמִּים:
 רַק בְּנֵי אַהֲרוֹן יִמְשְׁלוּ בַּמִּשְׁפָּט וּבַהוֹן וְעַל פִּיהֶם יֵצֵא וְהַגּוֹרֵל לְכוֹל תְּכוֹן אַנְשֵׁי הַיַּחַד
 וְהוֹן אַנְשֵׁי הַקּוֹדֶשׁ הַהוֹלְכִים בְּתַמִּים: אֵל יִתְעַרֵּב הוֹנֵם עִם הוֹן אַנְשֵׁי הַרְמִיָּה אֲשֶׁר
 לֹא הִזְכּוּ דְרָכָם לְהַבְדִּיל מִעוֹלָה וְלַלְכֵת בְּתַמִּים דְּרָף: וּמְכוֹל עֲצַת הַתּוֹרָה לֹא יֵצֵאוּ לְלַכֵּת
 10 כְּכוֹל שְׁרִירוֹת לְבָם: וְנִשְׁפָּטוּ בַּמִּשְׁפָּטִים הַרְשׁוּנִים אֲשֶׁר הִחֲלוּ אַנְשֵׁי הַיַּחַד לְתִיַסֵּר בָּם
 עַד בּוֹא נְבִיא וּמְשִׁיחֵי אַהֲרוֹן וְיִשְׂרָאֵל:
 אֵלֶּה הַחֻקִּים לְמִשְׁפִּיל לְהַתְּהַלֵּף בָּם עִם כּוֹל חַי לְתַכּוֹן עֵת וְעַת וּלְמִשְׁקַל אִישׁ וְאִישׁ:
 לַעֲשׂוֹת אֶת רִצּוֹן אֵל כְּכוֹל הַנִּגְלָה לְעֵת בְּעֵת וּלְמוֹד אֶת כּוֹל הַשְּׁכָל הַנִּמְצָא לְפִי הָעֵתִים וְאֶת

חוק העת: להבדיל ולשקול בני הצדוק לפי רוחם ובבחורי העת להחזיק על פי
 15 רצונו כאשר צוה: ואיש כרוחו כן לעשות משפטו ואיש כבור כפיו לקרבו ולפי שכלו
 להגישו, וכן אהבתו עם שנאתו: ואשר לוא להוכיח ולהתרובב עם אנשי השחת
 ולסתר את עצת התורה בתוך אנשי העול: ולהוכיח דעת אמת ומשפט צדק לבוחרי
 דרך, איש כרוחו כתכונ העת: להנחיים(ם) בדעה וכן להשכילם ברזי פלא ואמת בתוך
 אנשי היחד: להלך תמים איש את רעהו בכול הנגלה להם: היאה עת פנות הדרך
 20 למדבר: ולהשכילם כול הנמצא לעשות בעת הזאת: והבדל מכול איש ולוא הסר דרכו
 מכול עול: ואלה תכונ הדרך למשכיל בעתים האלה לאהבתו עם שנאתו: שנאת עולם
 עם אנשי שחת ברוח הסתר לעזוב למו הון ועמל פנים כעבד למושל בו ועונה לפני
 הרודה בו: ולהיות איש מקנא לחוק ועמו, ליום נקם, לעשות רצון בכול משלח פנים
 ובכול ממשלו כאשר צוה: וכול הנעשה בו ירצה בנדבה וזולת רצון אל לו יחפץ
 25 [ובכול] אמרי פיהו ירצה ולוא יתאנה בכול אשר לוא צוהו: ולמשפט אל יצפה תמיד
 [ובכול] קץ נהיה יברך עושו ובכול אשר יהיה יספר כבודו: בתרומת] שפתים יברכנו

(7)

עם קצים אשר חקק(א) ברשית ממשלת אור עם תקופתו ובהאספו על מעון חוקו ברשית
 אשמורי חושד: כיא יפתח אוצרו וישתהו עלת ובתקופתו עם האספו מפני אור: באופיע
 מאורות מזבול קודש עם האספם למעון כבוד במבוא מועדים לימי חודש יחד תקופתם עם
 5 מסרותם זה לזה: בהתחדשם: זנס גדול לקודש קודשים ואות [נאמן] למפתח חסדיו עולם לראשי
 מועדים בכול קץ נהיה ברשית ירחים למועדיהם וימי קודש בתכונם לזכרון במועדיהם:
 תרומת שפתים הברכנו כחוק חרות לעד בראשי שנים: ובתקופת מועדיהם בהשלם חוק
 תכונם יום משפטו זה לזה: מועד קציר לקיץ ומועד נרע למועד דשא מועדי שנים לשבועיהם
 וברוש שבועיהם למועד דרור: ובכול הייתי חוק חרות בלשוני לפרי תהלה, ומנת שפתי
 10 אזמרה בדעת: וכול גניתי לכבוד אל, וכנור נבלי לתכונ קודשו, וחליל שפתי אשא בקו משפטו:
 עם מבוא יום ולילה אבואה בכרית אל, ועם מוצא ערב ובוקר אמר חוקיו: ובהיותם אשים
 גבולי לבלתי שוב ומשפטו אוכיח בנעוטי ופשעי לנגד עיני כחוק חרות: ולאל אומר צדקי
 ולעליון מכין טובי – מקור דעת ומעון קודש רום כבוד וגבורת כול לתפארת עולם: הבהרה כאשר
 יורני וארצה כאשר ישופטני: ברשית משלח ידי ורגלי אברך שמו בראשית צאת נבוא
 15 לשבת נקום: ועם משכב יצועי ארונה לו נאברכנו תרומת מוצא שפתי ממערכת אנשים:
 ובטרים ארים ידי להדשן בעדני תנובת תבל ברשית פחד ואימה ובמכון צרה עם בוקה
 אברכנו בהפלא מודה ובגבורתו אשוחח ועל חסדיו אשען כול היום: נאדעה כיא בידו משפט
 כול חי ואמת כול מעשיו: ובהפתח צרה אהל לנו ובישועתו ארונה יחד: לוא אשיב לאיש גמול
 רע, בטוב ארדה גבר, כיא את אל משפט כול חי והואה ישלם לאיש גמולו: לוא אקנא ברוח
 20 רשעה, ולהון חמס לוא תאנה נפשי, נריב אנשני שחת לוא אתפוש עד יום נקם, ואפיא לוא